

Ministr vnitra
Jan Kubice

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0112v

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Toto rozhodnutí nabylo právní moci

dne: 3. 7. 2013

podpis: *[Podpis]*

Rozhodnutí

Praha

Č. j.: MV - 56256- 4/VS - 2013

3-07-2013

Ministr vnitra, příslušný dle § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podala

Ruská federace, státní občanka Ruské federace, trvale bytem

(dále jen „žadatelka“), proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 27. 3. 2013, č.j.: VS-2055/53/2-2012, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno její žádosti o udělení státního občanství České republiky (dále jen „žádost“), a rozhodl t a k t o:

Podle § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á.**

Odůvodnění:

I.

Žadatelka požádala prostřednictvím Úřadu městské části Praha 13 o udělení státního občanství České republiky. Žádost byla doručena Ministerstvu vnitra dne 30. 7. 2012. Rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 27. 3. 2013, č.j.: VS-2055/53/2-2012, byla její žádost podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona o státním občanství, zamítnuta. Žadatelka je svobodná, bezdětná, na území České republiky se zdržuje od srpna 1995, trvalý pobyt jí byl povolen ke dni 30. 1. 2006.

II.

Správní orgán I. stupně usnesením ze dne 1. 10. 2012 (zaslaném poštou a e-mailem), podle ustanovení § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu, řízení ve věci žádosti žadatelky přerušil do dne 29. 10. 2012 a vyzval ji, aby ve stanovené lhůtě doložila řadu dokladů a potvrzení, jejichž výčet obsahoval výrok tohoto usnesení. Předložené doklady a potvrzení byly vyžádány za účelem ověření, zda žadatelka splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky. Na základě

Vypraveno dne:

1

- 3 -07- 2013

[Podpis]

posouzených podkladů doručených Ministerstvu vnitra dne 29. 10. 2012 a 1. 11. 2012 a zjištění nových skutečností bylo správní řízení opětovně dne 3. 12. 2012 přerušeno. Žadatelka byla vyzvána k dalšímu doplnění podkladů ve lhůtě do 7. 1. 2013. Správní orgán I. stupně především požadoval vyjádření k cestám a délce pobytů mimo území České republiky v letech 2007 – 2012. Žadatelkou předložené předchozí vyjádření k této otázce nebylo podle správního orgánu I. stupně dostatečné. Požadoval po žadatelce přesně uvést kolik týdnů (dnů) v jednotlivých letech 2007 – 2012 trávila v zahraničí a kolik na území České republiky.

Dále ji správní orgán I. stupně tímto usnesením v souladu s ustanovením § 47 správního řádu informoval o zahájení správního řízení podle § 44 správního řádu a § 10 odst. 4 zákona o státním občanství, a rovněž ji podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu vyrozuměl o jejím právu nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a vyjádřit v řízení své stanovisko, včetně vyjádření se k pokladům pro rozhodnutí. Žadatelka byla dále poučena, že předložení požadovaných dokladů je nezbytné k posouzení splnění zákonem stanovených podmínek pro udělení státního občanství České republiky, resp. zjištění stavu věci v souladu s ustanovením § 3 správního řádu. Zároveň byla žadatelka poučena, že pokud požadované doklady ve stanovené lhůtě nepředloží, bude řízení o její žádosti v souladu s § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zastaveno pro neodstranění vad žádosti, které brání v pokračování řízení.

Dne 7. 1. 2013 obdrželo Ministerstvo vnitra vyjádření žadatelky k její nepřítomnosti na území České republiky v letech 2007 – 2012, způsobené z velké části studiem na zahraničních školách a částečně cestami do cizích zemí za poznáním. Podle žadatelky byla v roce 2007 31 týdnů v ČR a 21 týdnů v zahraničí, v roce 2008 byla 36 týdnů v ČR a 16 týdnů v zahraničí, v roce 2009 byla 2 týdny v ČR a 50 týdnů v zahraničí, v roce 2010 byla 3 týdny v ČR a 49 týdnů v zahraničí, v roce 2011 byla 1 týden v ČR a 51 týdnů v zahraničí a v roce 2012 byla 9 týdnů v ČR a 43 týdnů v zahraničí.

Z uvedeného přehledu vyplývá, že žadatelka se zdržovala na území České republiky v posledních šesti letech 82 týdnů a v zahraničí 230 týdnů. Nesplňuje tak podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství. Splnění této podmínky vyžaduje, aby žadatelka měla na území České republiky ke dni podání žádosti po dobu nejméně pěti let povolen trvalý pobyt a po tuto dobu se zde převážně zdržovala.

Vzhledem k tomu, že žadatelka nesplnila jednu ze zákonných podmínek pro udělení státního občanství České republiky, která jí nemohla být prominuta z důvodu nenaplnění ani jednoho z předpokladů stanovených v § 11 odst. 1 písm. a) až g) zákona o státním občanství, postupoval správní orgán I. stupně podle § 51 odst. 3 správního řádu. Podle tohoto ustanovení, je-li při nalezení stavu věci, o němž nejsou

důvodné pochybnosti, zjištěna skutečnost, která znemožňuje žádosti vyhovět, neprovádí správní orgán další dokazování a žádost zamítne. Z uvedeného důvodu proto správní orgán I. stupně dále neposuzoval splnění dalších podmínek stanovených v § 7 odst. 1 zákona o státním občanství a rozhodl o zamítnutí žádosti. Žadatelce tak nebyl vydán tzv. příslib udělení státního občanství České republiky, na jehož základě by si mohla obstarat doklad o pozbytí dosavadního státního občanství a splnit tak i další ze zákonných podmínek pro udělení státního občanství.

III.

Proti zamítavému rozhodnutí podala žadatelka včasný rozklad. Rozhodnutí jí bylo v souladu s § 24 odst. 1 správního řádu doručeno dne 8. 4. 2013 a správnímu orgánu I. stupně byl rozklad dodán dne 23. 4. 2013.

Ministr vnitra uvádí, že správní orgán I. stupně v zamítavém rozhodnutí nezpochybil, že důvodem nepřítomnosti žadatelky v České republice bylo její studium v zahraničí. Při posuzování splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství však nelze k tomuto důvodu pro pobyt v zahraničí přihlídnout. Tento důvod nepřítomnosti žadatele na území ČR není v zákoně o státním občanství nijak zohledněn při posuzování splnění podmínky převážného zdržování se na území České republiky po dobu nejméně pěti let ke dni podání žádosti.

K výhradě žadatelky, že správní orgán I. stupně uvedl chybný údaj, od kdy se zdržuje na území České republiky (místo 1995 má být 1997), ministr vnitra podotýká, že správní orgán I. stupně převzal tento údaj z dotazníku k podání žádosti, který žadatelka podepsala.

Ministr vnitra dále konstatuje, že žadatelka účelově cituje pouze část § 68 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, který se vztahuje k řízení o povolení trvalého pobytu a nemá tedy žádnou spojitost s řízením o udělení státního občanství. Žadatelka sama uvedla, jak vyplývá z jejího vlastnoručního výčtu dob strávených v zahraničí, že se v posledních pěti letech převážně zdržuje v zahraničí. Nelze proto konstatovat, že žije na území České republiky nepřetržitě alespoň deset let, což je jedno z kritérií, kdy lze uvažovat o prominutí splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství.

Právní úprava předběžné otázky dle § 57 správního řádu se nevztahuje na případ žadatelky. Žádost rodičů je posuzována samostatně, jak uvádí sama žadatelka. Žadatelka se domnívá, že případné kladné rozhodnutí o žádosti jejich rodičů, by mohlo být ku prospěchu jejího řízení o žádosti. Tato domněnka je však lichá, neboť žádost jejich rodičů byla dne 20. 5. 2013 pravomocně zamítnuta.

Žadatelka se rovněž dovolává Evropské úmluvy o státním občanství č. 76/2004 Sb. m. s., kde je stanoveno, že ve věcech státního občanství je třeba přihlížet nejen k oprávněným zájmům státu, ale rovněž k oprávněným zájmům jednotlivce a dále, že každý smluvní stát zajistí možnost naturalizace osob oprávněně a obvykle se pohybujících na jeho území a požadovaná doba pobytu pro podání žádosti nesmí přesáhnout deset let. Již v předchozí části vypořádání se s námitkami žadatelky v rozkladu, ministr vnitra uvedl, že řízení o povolení k trvalému pobytu nemá žádnou souvislost s řízením o udělení státního občanství a nelze proto směřovat započítané doby pobytu na území České republiky.

Tvrzení o tom, že správní orgán I. stupně nevzal při svém posuzování do úvahy okolnosti svědčící ve prospěch žadatelky a porušil tak její právo na objektivní a nestranné posouzení žádosti, že nezohlednil proporcionalitu mezi negativními důsledky správního rozhodnutí a právy žadatelky, není nijak doloženo. Správní orgán I. stupně je vázán zákonem, konkrétně ustanovením § 51 odst. 3 správního řádu. Jak již bylo výše uvedeno, pokud zjistí skutečnost, která znemožňuje žádosti vyhovět, neprovádí další dokazování. Správní orgán I. stupně vyzval v průběhu řízení opakovaně usnesením žadatelku, aby se k rozhodné skutečnosti vyjádřila. Po druhém doplnění podkladů žadatelkou, správní orgán I. stupně konstatoval, že byla prokázána skutečnost, která znemožňuje vyhovět její žádosti.

Za účelové považuje ministr vnitra tvrzení žadatelky, že není předpoklad, že by se mohla vrátit do Ruské federace, když v zemi, jejíž má státní občanství, v posledních pěti letech studuje, tráví téměř všechen čas a bydlí zde u svých příbuzných.

IV.

Podle § 89 odst. 2 správního řádu ministr vnitra přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo s právními předpisy a neshledal v postupu správního orgánu I. stupně takové pochybení, které by vedlo ke změně či zrušení napadeného rozhodnutí. Ministr vnitra dospěl k závěru, že správní orgán I. stupně v odůvodnění svého zamítavého rozhodnutí řádně uvedl veškeré zjištěné skutečnosti a důkazy, o něž byla uvedená zjištění opřena, a vycházel ze spolehlivě zjištěného stavu věci.

Žadatelka má na území České republiky povolen trvalý pobyt a s tím spojené právní postavení jí dává prakticky stejná práva jako občanovi České republiky, vyjma některých politických práv. Udělení státního občanství není odměnou a neudělení není trestem. Žadatelce nic nebrání v budoucnu, pokud bude splňovat podmínky pro udělení státního občanství České republiky si podat novou žádost.

Při hodnocení, zda neudělení státního občanství může žadatelce způsobit problémy v oblasti pracovního uplatnění a v oblasti prohlubování procesu integrace

do české společnosti, se zásadně vychází z čl. 42 odst. 3 usnesení předsednictva České národní rady č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod, ve znění ústavního zákona č. 162/1998 Sb., (dále jen „Listina“), který stanoví, že cizinci požívají v České republice lidských práv a svobod zaručených Listinou, pokud nejsou výslovně přiznána občanům.

Vzhledem k tomu, že z podaného rozkladu nevyplývaly žádné nové, právně významné skutečnosti, které by mohly mít vliv na zrušení napadeného rozhodnutí a nebyly proti němu uplatněny relevantní námitky, rozhodl ministr vnitra na návrh rozkladové komise, způsobem uvedeným ve výroku tohoto rozhodnutí a rozklad zamítl. Důvodem zůstává u žadatelky nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství a nemožnost prominutí jejího splnění. Za těchto okolností nebylo již zkoumáno splnění dalších podmínek pro udělení státního občanství České republiky.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

Ministr vnitra:

57